

Wyrok z dnia 19 kwietnia 2001 r.

I PKN 394/00

Jednorazowa odprawa pieniężna, o której mowa w § 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 maja 1998 r. w sprawie warunków uzyskania uprawnień, sposobu obliczania, szczegółowych zasad i trybu wypłacania w 1998 r. osłon socjalnych z tytułu urlopów górniczych, zasiłków socjalnych i jednorazowych wypłat dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa (Dz.U. Nr 63, poz. 410 ze zm.) przysługuje pracownikom każdej jednostki organizacyjnej, w ramach której funkcjonuje lub funkcjonował zakład górniczy w rozumieniu art. 6 pkt 7 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geodezyjne i górnicze (Dz.U. Nr 27, poz. 96 ze zm.) wydobywający węgiel kamienny metodą głębinową (§ 1 ust. 2 pkt 4 tego rozporządzenia).

Przewodniczący SSN Barbara Wagner, Sędziowie SN: Walerian Sanetra, Andrzej Wasilewski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2001 r. sprawy z powództwa Grzegorza P. przeciwko Centrum Mechanizacji Górnictwa „K.” w G., Kopalni Doświadczalnej Węgla Kamiennego „M.” z siedzibą w Z. o zapłatę, na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 listopada 1999 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach wyrokiem z dnia 23 listopada 1999 r. [...] oddalił apelację strony pozwanej - Centrum Mechanizacji Górnictwa „K.” w G. - Kopalni Doświadczalnej Węgla Kamiennego „M.” z siedzibą w Z. od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach-Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku z dnia 25 marca 1999 r. [...] w sprawie z powództwa Grzegorza P. o zapłatę odprawy pieniężnej. W uzasadnieniu tego

wyroku Sąd Apelacyjny stwierdził w szczególności, że trafny jest wyrok Sądu Okręgowego, mocą którego zasądzono na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 44.400, - zł wraz z odsetkami z tytułu jednorazowej odprawy pieniężnej, bowiem roszczenie powoda jest uzasadnione: po pierwsze - w świetle dyspozycji § 1 i § 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 maja 1998 r. w sprawie warunków uzyskania uprawnień, sposobu obliczania, szczegółowych zasad i trybu wypłacania w 1998 r. osłon socjalnych z tytułu urlopów górniczych, zasiłków socjalnych i jednorazowych wypłat dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa (Dz.U. Nr 63, poz. 410 ze zm.) w związku z art. 6 pkt 7 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 27, poz. 96 ze zm.); po drugie - z uwagi na treść umowy o likwidacji zakładu górniczego - Kopalni Doświadczalnej Węgla Kamiennego „M.”; oraz po trzecie - wobec faktu, że strona pozwana decyzją z dnia 31 października 1998 r. przyznała powodowi jednorazową odprawę pieniężną bezwarunkową. W tej sytuacji nie ma natomiast znaczenia to, czy pracodawca dysponuje środkami finansowymi niezbędnymi do wypłaty tego rodzaju odprawy pieniężnej.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach strona pozwana zarzuciła naruszenie prawa materialnego, a w szczególności §1 i § 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków uzyskania uprawnień w związku z art. 6 pkt 7 Prawa geologicznego i górniczego, wobec przyjęcia, że przepisy tego rozporządzenia mają zastosowanie do powoda, który nie mieści się w kręgu osób uprawnionych wymienionych w § 1 tego rozporządzenia, bowiem strona pozwana nie jest zakładem górniczym w rozumieniu art. 6 pkt 7 Prawa geologicznego i górniczego, skoro nie posiada ona koncesji na prowadzenie wydobywania węgla. W konsekwencji, w kasacji wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz o uchylenie poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach - Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku oraz o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Paragraf 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków uzyskania uprawnień stanowi, że tzw. jednorazowa bezwarunkowa odprawa pieniężna przysługuje, na warunkach określonym w tym przepisie „pracownikom kopalń węgla zatrudnionym pod ziemią”. Równocześnie, stosownie do przepisów tego rozporzą-

dzenia, przez „kopalnię węgla” rozumie się „kopalnię węgla kamiennego i inne zakłady w spółkach węglowych oraz przedsiębiorstwach robót górniczych” (§ 1 ust. 2 pkt 5), natomiast przez „kopalnię węgla kamiennego” rozumie się „każdą jednostkę, w ramach której funkcjonuje lub funkcjonował zakład górniczy w rozumieniu art. 6 pkt 7 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (...) wydobywający węgiel kamienny metodą głębinową” (§ 1 ust. 2 pkt 4). W tej sytuacji, zważywszy że - zgodnie z art. 6 pkt 7 Prawa geologicznego i górniczego - zakładem górniczym jest „wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków służących przedsiębiorcy do bezpośredniego wydobywania kopaliny ze złoża”, natomiast posiadanie koncesji na wydobywanie kopalin wymagane jest nie od zakładu górniczego, lecz od przedsiębiorcy górniczego (art. 6 pkt 6 w związku z art. 15 pkt 2 oraz art. 22 i art. 25 Prawa geologicznego i górniczego), Sądy obu instancji trafnie ustaliły, że wchodząca w skład Centrum Mechanizacji Górnictwa „K.” w G. - Kopalnia Doświadczalna Węgla Kamiennego „M.” z siedzibą w Z. jest „zakładem górniczym” w rozumieniu § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków uzyskania uprawnień w związku z art. 6 pkt 7 Prawa geologicznego i górniczego (o czym świadczy dobitnie również treść znajdującej się w aktach sprawy, a zawartej pomiędzy Skarbem Państwa - Ministrem Przemysłu i Handlu a Centrum Mechanizacji Górnictwa „K.” w G., „Umowy o częściową likwidację zakładu górniczego Kopalni Doświadczalnej Węgla Kamiennego „M.”), a w konsekwencji zatrudnionemu w niej powodowi, który spełniał warunki określone w § 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków uzyskania uprawnień, przysługiwało uprawnienie do tzw. jednorazowej bezwarunkowej odprawy pieniężnej. Tym samym bezzasadne okazały się podniesione w kasacji zarzuty naruszenia w rozpoznawanej sprawie § 1 w związku z § 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków uzyskania uprawnień w związku z art. 6 pkt 7 Prawa geologicznego i górniczego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹² KPC orzekł jak w sentencji.

=====